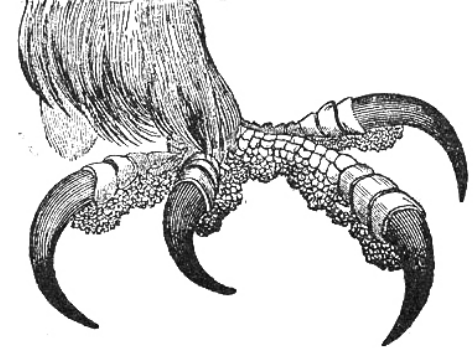

Construïm llaços reals
dins i fora de la presó.
Represaliades som totes.

DESTRUÏM EL CAPITALISME,
CONSTRUÏM ELS BARRIS
Primavera, 2014

Des dels barris i pobles

“Estimat André: Si veiessis Barcelona tal i com es troba ara, adornada amb barricades, decorada amb esglésies cremades de les quals només en queden les quatre parets, estaries tan content com jo.”

Agost 1936
Benjamin Peret a André Breton
Cartes del Surrealisme

CAN VIES ha estat una escola de militància i un laboratori d'autogestió. Ha estat durant 17 anys un espai on investigar, experimentar, organitzar-se i lluitar, en el moviment antiglobalització o aprenent del cooperativisme, durant les vagues o contra plans urbanístics. Per Can Vies no hi han passat només moltes de les filles i nétes de Sants, sinó de tots els barris de Barcelona. Can Vies era un símbol, un emblema per a totes aquelles que resisteixen contra un ordre d'explotació i injustícia.

El passat dilluns 26 de maig, just després de les eleccions europees, la policia va desallotjar Can Vies. “UNA SOLA ESPURNA POT INCENDIAR LA PRADERA”, deia un vell revolucionari. Això és exactament el que va ocórrer. Al llarg de la setmana milers de persones es van concentrar cada nit a la plaça de Sants. Anaven passant els dies i es cremava un cotxe de tv3, també l'excavadora que enderrocava l'edifici, s'aixecaven barricades i es produïen enfrontaments amb la policia. I al dia següent s'havien atacat una desena de seus de Convergència per tot Catalunya, tornava a haver-hi milers de persones i no deixaven de publicar-se mostres de suport a la lluita i de crítica a l'Ajuntament, des d'entitats del barri, organitzacions polítiques, amb casseroles als balcons i fins i tot posant a tot drap i des d'un quart pis la cançó de L'estaca al pas de les columnes que venien dels barris.

DURANT AQUESTS DIES TOTES I TOTS ÉREM ALLÀ.

El poder s'ha topat a Sants amb un barri que s'organitza i que sap lluitar de moltes maneres. Amb declaracions i enfrontaments, amb casseroles i barricades. Aconseguint

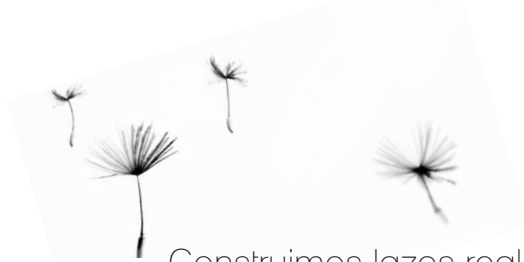
la cessió de Can Batlló i okupant, amb cooperatives i grups d'afinitat, amb assemblees de barri i ateneus, diaris lliures i espais de trobada. Can Vies s'ha guanyat: s'ha reokupat, s'està reconstruint i l'Ajuntament ja ha dit que no pensa intervenir. És a dir, ha mostrat en aquesta lluita la seva extrema debilitat i la seva por. Debilitat de la policia davant de milers de persones determinades. Por de l'Ajuntament davant d'una situació potencialment ingovernable. I és que la situació actual s'està posant molt difícil, amb altes taxes d'atur, i per tant de pobresa i d'ansietat, que es combinen amb un clima mediàtic que anuncia la recuperació de l'economia i el bon ambient per als negocis de luxe. Aquesta situació, que no és només pròpia de Barcelona sinó que és global, internacional, està obligant pertot arreu a una presa de partit: a favor de l'economia o a favor de la vida de la gent. A favor d'un ordre desequilibrat, de competència generalitzada, espoli, desconfiança i por, o bé a favor d'alguna forma de revolució, per la cooperació total, la camaraderia, la solidaritat, el suport mutu. Aquesta presa de partit s'anirà aguditzant, la plena ocupació o la reindustrialització són quimeres que no tenen res a veure amb l'ordre actual de les coses, són únicament mentides per ser dites a la televisió. De fet, alguns actors de la premsa, que pretén ser neutral, objectiva, van demostrar durant aquests dies a quin bàndol pertanyen, nerviosos potser davant una força emergent. La Vanguardia o El Periódico, abandonant qualsevol codi deontològic, van publicar acusacions desorbitades, tergiversacions i muntatges que buscaven dividir-nos, sembrar la confusió. No ho van aconseguir, però seguiran intentant-ho. Aquests dies ens van ensenyar que malgrat tot el menyspreu que generen els polítics i la premsa, i malgrat tot l'odi general cap al capitalisme, el fet de no saber encara de quina manera enderroc-los indica el nostre límit i tot el que ens falta.

I és que als barris i als pobles –no només a Sants– hem pres partit. És localment, allà on habitem i a través de tota una constel·lació d'espais autogestionats, com s'està teixint una altra forma de viure. “PORTEM UN NOU MÓN ALS NOSTRES CORS.” Construïm una força autònoma al barri tot disposant-nos a compartir els mitjans necessaris

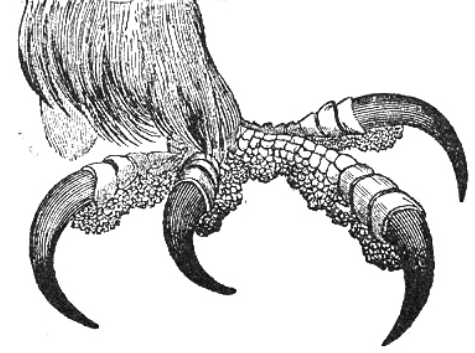
per a la vida i les ganes de viure-la. Tot construint grups de criança, d'alimentació i d'habitatge; creant un fons comunitari i espais d'autogestió de la salut; compartint vehicles i creant cooperatives: pensant com autoorganitzar el consum i l'autodefensa; estudiant allò que ens passa i explicant-nos-ho; compartint el treball i els diners i aprenent oficis útils per a habitar la terra. Allò que estem construint als barris no són fonamentalment espais de cultura alternativa, sinó espais per a la cooperació total i l'autogestió generalitzada de l'existència. Estem aixecant palanques que ens permetin enviar el capitalisme al cubell de les escombraries de la història.

DESTRUÏM EL CAPITALISME,
CONSTRUÏM ELS BARRIS

Construimos lazos reales
dentro y fuera de la cárcel.
Represaliadas somos todas.

DESTRUIAMOS EL CAPITALISMO,
CONSTRUIAMOS LOS BARRIOS
Primavera, 2014

Desde los barrios y los pueblos

“Querido André: Si vieras Barcelona tal como está hoy, adornada con barricadas, decorada con iglesias quemadas de las que sólo quedan las cuatro paredes, estarías igual de contento que yo.”

Agosto 1936
Benjamin Peret a André Breton
Cartas del Surrealismo

CAN VIES ha sido una “escuela de militancia y un laboratorio de autogestión”. Ha sido durante 17 años un espacio para investigar, experimentar, organizarse y luchar, en el movimiento antiglobalización o aprendiendo del cooperativismo, durante las huelgas o contra planes urbanísticos. No sólo muchas de las hijas y nietas de Sants han pasado por canvies, sino de todos los barrios de Barcelona. Can vies era un símbolo, un emblema para todos los que se resisten a un orden espectacular de explotación e injusticia.

El lunes 26 de mayo, después de las elecciones europeas, la policía desalojó canvies. “UNA SOLA CHISPA PUEDE INCENDIAR LA PRADERA” decía un viejo revolucionario. Eso es exactamente lo que ocurrió. Miles de personas se concentraron cada noche durante la semana en la plaza de sants. Iban pasando los días y se quemaba un coche de tv3, la excavadora que demolía el edificio, se hacían barricadas y se producían confrontaciones con la policía. Y al día siguiente se habían atacado una decena de sedes de Convergencia en toda Catalunya, volvía a haber miles de personas y no dejaban de publicarse muestras de apoyo a la lucha y de crítica al Ayuntamiento, desde entidades del barrio, organizaciones políticas, con cacerolas en los balcones y hasta poniendo a todo volumen desde un cuarto piso la canción de L'estaca al paso de las columnas que llegaban de los barrios.

ESOS DÍAS TODAS Y TODOS ESTÁBAMOS AHÍ.

El poder se ha topado en Sants con un barrio que se organiza y que sabe luchar de muchas maneras. Con declaraciones y enfrentamientos, con cacerolas y barricadas. Consiguiendo la cesión de Can Batlló y

okupando, con cooperativas y grupos de afinidad, con asambleas de barrio y ateneos, periódicos libres y espacios de encuentro. Can vies se ha ganado: se ha re-okupado, se está reconstruyendo y el Ayuntamiento ha dicho que no piensa intervenir. Es decir, ha mostrado en esta lucha su extrema debilidad y su miedo. Debilidad de la policía frente a miles de personas determinadas. Miedo del Ayuntamiento frente a una situación potencialmente ingobernable. Pues la situación actual se está poniendo muy difícil, altas tasas de paro, por tanto de pobreza y de ansiedad, se conjugan con un clima mediático que anuncia la recuperación de la economía y el buen ambiente para los negocios de lujo. Esta situación, que no es sólo propia de Barcelona sino que es global, internacional, está imponiendo por todas partes una toma de partido: a favor de la economía o a favor de la vida de la gente. A favor de un orden desquiciado, de competencia generalizada, expolio, desconfianza y miedo, o a favor de alguna forma de revolución, por la cooperación total, la camaradería, la solidaridad, el apoyo mutuo. Esta toma de partido se irá agudizando, el pleno empleo o la reindustrialización son quimeras que no tienen nada que ver con el actual orden de las cosas, son solamente mentiras para decir en la televisión. De hecho, algunos actores de la prensa, que se quiere neutral, objetiva, han destapado estos días de qué lado están, nerviosos tal vez ante una fuerza emergente. La Vanguardia o El Periódico abandonado cualquier código deontológico han publicado acusaciones desorbitadas, tergiversaciones y montajes que buscaban dividirnos, sembrar la confusión. No lo han logrado, pero seguirán ahí. Estos días nos enseñan que pese a todo el desprecio que generan los políticos y la prensa, y pese a todo el odio general al capitalismo, el hecho de no saber aún bajo qué forma derrocarlos indica nuestro límite y todo lo que nos falta.

Pues en los barrios y pueblos, no sólo en Sants, hemos tomado partido. Es localmente, ahí donde habitamos y a través de toda una constelación de espacios autogestionados, donde se está tejiendo otra manera de vivir. “LEVAMOS UN MUNDO NUEVO EN NUESTROS CORAZONES”. Construimos una fuerza autónoma en el

barrio disponiéndonos a compartir los medios necesarios para la vida y las ganas de vivirla. Constituyendo grupos de crianza, de alimentación y de vivienda; creando un fondo comunitario y espacios de autogestión de la salud; compartiendo vehículos y creando cooperativas; pensando cómo autoorganizar el consumo y la autodefensa; estudiando lo que nos pasa y explicándonoslo; compartiendo el trabajo y el dinero y aprendiendo oficios útiles para habitar la tierra. Lo que estamos construyendo en los barrios no son fundamentalmente espacios de cultura alternativa, sino espacios para la cooperación total y la autogestión generalizada de la existencia. Estamos levantando palancas que nos permitan enviar al capitalismo al cubo de la basura de la historia.

DESTRUIMOS EL CAPITALISMO,
CONSTRUIMOS LOS BARRIOS

